

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget.

N° 37

Lobte Møde.

Tredagen den 15de Februar.

(Forts.)

Indenrigsministeren (forts.) Indenrigsministeriet har altsaa ikke antaget, at denne Sag i dens Realitet var aldeles uden al Betænkelse, men det har tillige seet hen til, at de nyere Love, navnlig Anordningen af 1814, dog synes især at fremhæve Troesbekjendelsen som det afgjørende Moment. Den nys nævnte Anordning benytter nemlig ikke Udtrykket Jøder; den taler om „mosaiske Troesbekjendende“, og naar saaledes det, som ubeløfter Jøder fra Afgang her i Riget, er efter den senere Lovgivning deres Troesbekjendelse, saa er det vistnok en Følge af det Princip, som er udtalt i Grundlovens § 84, at man ikke kan og ikke bør formene fremmede Jøder Afgang i Riget; men Spørgsmaalet forekom mig dog i den Grad at trænge til en Afgjørelse, at jeg troede at maatte tilraade Forelæggelsen af et særligt Lovudkast derom, ligesom jeg ogsaa meente, at der, om end de Banfælgigheder og Ulemper, som kunde blive Følgen af, at fremmede Jøder formeentes Afgang til Riget, ikke vilde blive saa farlige, dog ikke var Anledning til først at see dem imøde. Det er bekjendt, at den jødiske Menighed, navnlig her i Staden, ikke staaer i nogen synderlig nøie Forbindelse med og ikke har nogen særdeles Tilnærmelse til Jøderne i det østlige Europa; det er derfor ikke sandsynligt at der vil følge nogen saa stor Indvandring af Jøder deraf, at den i nogen Henseende kunde være skadelig eller paa nogen Maade vække Ulempe her i Riget, hvorimod Lovudkastet derimod kan virke til at befordre en lettere Nedfættelse her i Landet af Mænd, som det i mange Henseender maa erkjendes at være overmaade onfseligt at erholde. Det kan nemlig ikke miskjendes, at den jødiske Befolkning, som

allerede er indkommen her i Riget, har bevirket megen Gavn ved sin Flid, sin Sparfommelighed, ved sin Intelligents og aandelige Dygtighed, ligesom den, ved den Maade, hvorpaa den har knyttet sig til den danske Nationalitet, maa ansees at have været langt mere til Gavn end til Skade. Indenrigsministeriet har derfor ikke fundet nogen Betænkelse ved at tilraade det omhandlede Lovudkast, om det end bliver nødvendigt at træffe særlig Bestemmelse med Hensyn til Fattigforførgelsen. Dette er denne Aendeel, Indenrigsministeriet har havt i Lovudkastet.

Jesperen: Naar man troer, at den Indskrænkning, som tidligere har gjældt for fremmede Jøders Ophold her i Riget, endnu bestaaer, efter at Grundloven er givet, og at den ikke strax derved er bortfalden, ja, saa bør man vistnok stemme for dette Udkast, og stemme for det ganske uforandret; men hvorledes man med den Ansæelse, at Indskrænkningen ikke mere eksisterer siden den 5te Juni s. A., hvorledes man med denne Ansæelse for Die alligevel kan formene, at dette Udkasts Emanation som Lov var hensigtsmæssig, dette begriber jeg ikke. Naar jeg tillige seer hen til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad) har udtalt, saa forekommer det mig, at det klart fremgik af hans Uttring, at han ansaa disse Indskrænkninger som allerede have været (Monrad Nei!); saa har jeg misforstaaet den ærede Taler. Der ere idetmindste Flere, som have ytret sig i denne Retning, at de vel have forstaaet det saaledes, men at det dog maaskee ikke laa klart for Alle, og at derfor en udtrykkelig Lov burde gaae ud. Jeg troer imidlertid, at det vilde være noget af det uheldigste, Rigsdagen kunde begynde paa, isald den af Frygt for mulig Misforstaaelse af Grundlovens Bud vilde give sig til uden nogen Anledning at øve Fortolkninger af det, som ikke var ganske klart for os; thi